

Jediné mesto na svete, ktoré nepozná rozvod

Plinio Maria Solimeo

9. apríla 2019 ✚ *História Spoločnosť* ✚ *Manželstvo, Rozvody*

Rodina je jedna z inštitúcií, ktoré v našich dekadentných časoch je najviac postihnutá krízou. Náboženské a morálne idey, akoby na kúsky roztrhané, prakticky zmizli. Miera rozvodovosti je ohromujúca – podľa odhadov až 50% manželstiev sa rozpadne. K tomu treba pripočítať spolunažívanie „na divoko“, ktoré je bežné a len zdanlivo bez následkov.

Preto veľmi dobre padne počuť, že napriek všetkému je na svete mesto, ktoré nepodľahlo tejto rozšírenej mravnej skazenosti, a v ktorom sú rodinné väzby také silné, že nepozná rozvod.

Týmto privilegovaným mestom je Široki-Brijeg. Nachádza sa v Bosne, jej približne 26 000 obyvateľov chorvátskeho pôvodu bolo vždycky pripravených brániť svoju katolícku vieru bez ohľadu na rôzne protivenstvá. Tak tomu bolo napríklad počas moslimskej invázie pred mnohými stáročiami. Potom krajina podľahla komunizmu a viera bola vystavená skúškam iného druhu.

Podľa správ z viacerých dôveryhodných katolíckych zdrojov „Široki-Brijeg je pozoruhodný ... pretože v kolektívnej pamäti jeho obyvateľov tam nikdy nezaznamenali jediný rozvod manželstva medzi chorváckymi katolíkmi.“¹

Aké je vysvetlenie tejto pozoruhodnej skutočnosti?

Po prvé, v súlade s hlbokou chorvátskou tradíciou je obyvateľstvo tohto mesta takmer 100% katolícke a svoju vieru berie veľmi vážne. Považujú za vec cti brániť nerozlučnosť manželstva a monogamnú rodinu tvoriacu jednotu muža a ženy – ako je uvedené v ústave krajiny – s požehnaním svätej Matky Cirkvi.

Čo však charakterizuje tento hlboko náboženský postoj, je to, že manželstvo chápu ako kríž nerozlučne spojený s Kristovým krížom. To vedie manželov k tomu, aby k svojmu vzťahu pristupovali bez romantizmu, falošných očakávaní alebo ilúzií. Sú realisti a vedia, že v tomto slzavom údolí má každý svoje nedostatky. Niet vzájomného porozumenia bez vzájomného cvičenia trpezlivosti.

Práve tento katolícky pohľad na manželstvo je prevenciou rozvodu a rozluky. Tento postoj však nachádza svoje fyzické vyjadrenie vo zvyku. Počas manželstva manželia čerpajú silu zo spoločnej modlitby pred krížom, ktorý spolu držali pri svadobnom obrade.

Pri tomto obrade kňaz požehnáva kríž, ktorý mu predložila nevesta so ženíchom. Pravú ruku nevesty položí na kríž, ženichovu ruku na jej ruku a zakryje ich štólou. Snúbenci, držiaci kríž, si potom povedia svoje sľuby. Kňaz im povie, že našli ideálneho „partnera“, s ktorým musia zdieľať svoje životy, týmito slovami: „Našli ste svoj kríž! Je to kríž, ktorý musíte milovať a brať na seba každý deň svojho života. Učte sa ho milovať a ceniť.“

Po pobozkaní kríža ho manželia umiestňujú na čestné miesto vo svojich domovoch, čím preukazujú svoju hlbokú vieru, že rodina sa musí narodiť z kríža.

Keď prichádzajú skúšky, nedorozumenia, nezhody a ťažkosti, ktoré neobídu nijaké manželstvo, manželia si kľaknú pred kríž a s neochvejnou vierou prosia o silu, aby ich vedeli zniesť, pretože jarmo nášho Pána „je príjemné a jeho bremeno ľahké“. Tento postoj je v súlade s presvedčením, že kríž im dá silu prekonať každodenné skúšky, ak na ňom založia svoje manželstvo.

Manželia sú si veľmi dobre vedomí, že ak jeden opustí druhého, opustia Krista. Skúsenosť učí, že zdrojom vytrvalosti, vďaka ktorému získajú večný život, môže byť len Kristov kríž a nie nejaký vonkajší zdroj.

Deti narodené z týchto silných manželstiev sa učia od útleho veku uctievať rodinný kríž a k nemu sa obracať vo svojich modlitbách.

Takto sa títo katolíci učia praktizovať už od útleho veku to, čo už nezabudnuteľný portugalský autor Luis de Camões oslavuje slovami: “Ty, ktorý úporne hľadáš odpočinok na tomto búrlivom mori sveta, nečakaj, že ho nájdeš inde ako v ukrižovanom Ježišovi Kristovi.” Deti sú takto dôkladne formované, aby nadprirodzeným duchom dokázali čeliť nestálosti života.

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/jedine-mesto-na-svete-ktore-nepozna-rozvod/>